

Sir Steve Stevenson

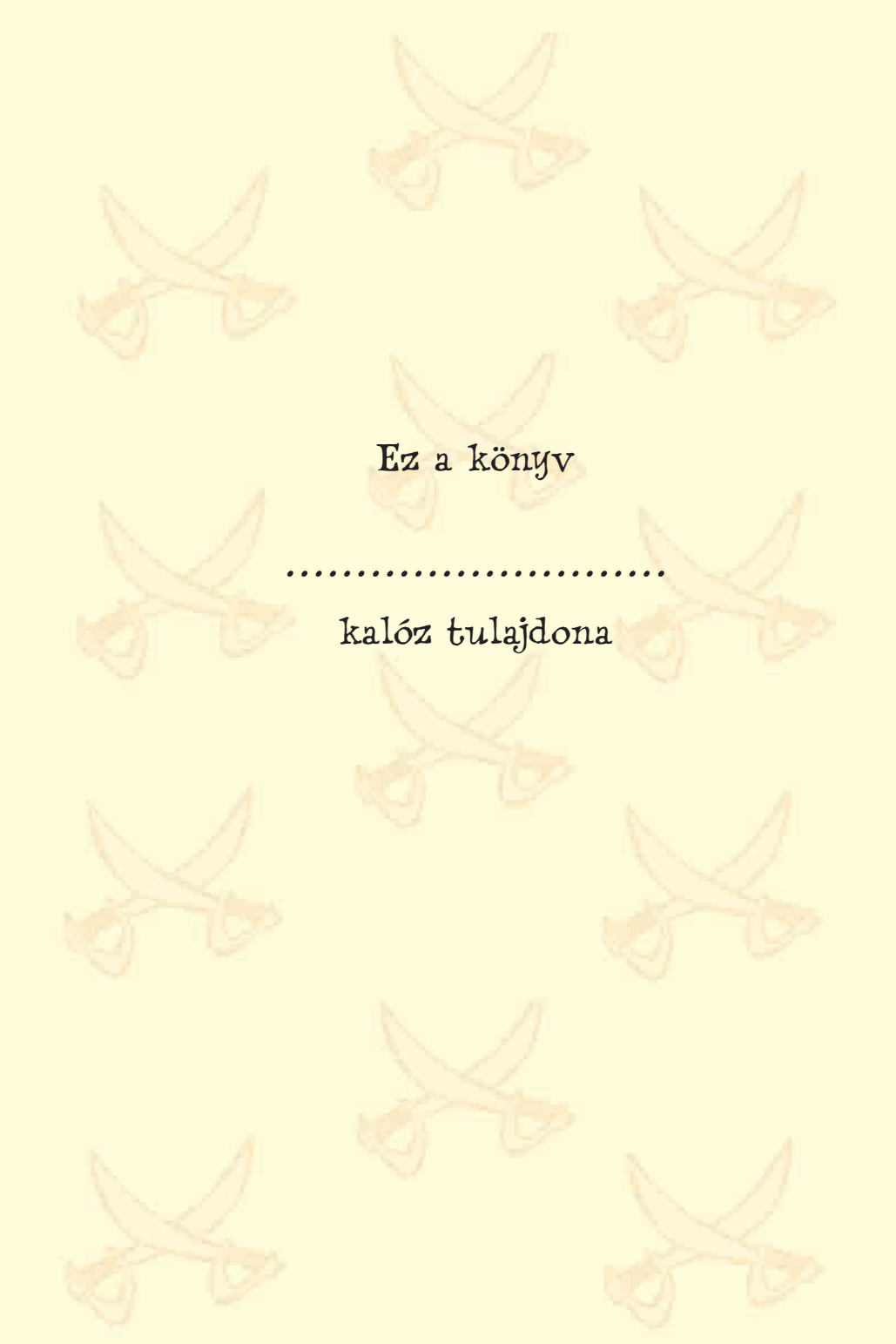
Kalóziskola

2. Mindenki a fedélzetre!

8

Ez a könyv

kalóz tulajdona

A TENGERI MACKÓK

A kis csapat öt főből áll, mint kézen az ujjak. A Tengeri Mackók a Kalóziskola első évét járják, és arra pályáznak, hogy igazi tengeri medvévé váljanak!

Jim

Az angol származású fiú okos, bátor, mindig kész kihúzni barátait a pácból.

Anton

A francia származású csenevész és kissé gyáva fiú állandóan sopánkodik...

Hullámka

A csapat egyetlen lány tagja portugál származású, ráadásul különleges képességgel rendelkezik: ért a halak nyelvén.

Balhorog és Jobbhorog

A két hatalmas termetű, tejfölszőke norvég ikerfiú, akik úgy hasonlítanak egymásra, mint két tojás, és... nagy csínytevők!

A KAPITÁNYOK

A Kalóz Mestereknek kapitányi rangjuk van, és mindegyikük valamilyen kalóztudományt oktat.

Fügőőagy

Álomszuszék és naplopó.
A kis Tengeri Mackóknak birkózást tanít, mert a világon csak kevesen tudnak... úgy harcolni, ahogyan ő.

Shark

A Tritonok mestere számtalan cápaharapás nyomával és medúzacsípéssel büszkélkedik. Hajózást oktat.

Letisse Lutesse

Vívómester. Csinos, mindig ropant elegáns, és a Viharos-tenger legszebb kalóznőjének tartják.

Sorrento

Konyhamester. A Viharos-tenger legfinomabb leveseit ő készíti. Nyilvánvalóan medúzából!

Vera Dolores

A Fekete Kendősök mestere. Ő a sziget természetes ápolónője, aki hihetetlenül babonás és imádja a horoszkópokat.

*Fridának, Mariucciának,
Romanónak és Pierdomenicónak.
Ti vagytok az én matróztársaim!*

Sir Steve Stevenson

Kalóziskola

2. Mindenki a fedélzetre!

Illusztrációk: Stefano Turconi

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó
2013

Előszó

A kaland elkezdődik...

A Kalóziskolában beköszöntött az este, és az ifjú matrózcsapatok csak úgy falták a vacsorát.

A levegő szinte reszketett az izgalomtól a másnapi Hullámverseny miatt. A gyorsasági verseny a tanév kezdetét jelezte. A tanítványok nagy odaadással készültek az iskola hajóin. Mindenki győzni akart, sőt szupergyőztes akart lenni!

– Mint mindig, most is a Tritonok győzedelmeskednek majd!

– Mi, a Tengeri Csillagok legyőzhetetlenek vagyunk!

Előszó

– Húsz kagylóban fogadok a Barázdás Bálnák csapatára!

– Hajrá Fekete Kendősök!

És így tovább, egyre hangosabban zengtek a buzdító kiáltások...

Hirtelen Shark kapitány, a hajózásmester rontott be a menzára, és mindenki azonnal elnémult, amikor megpillantották rajta a rettenetes hegeket.

– Nagyszerű! Ilyennek akarlak látni benneteket! Némának, mint a hal! – dörmögte mély hangon. – Most pedig nyomás, mindenki az ágyba. A Hullámverseny előkészületei még napkelte előtt megkezdődnek.

A matrózok szép csendben kisompolyogtak a helyiségből, és egyenesen a kunyhóik felé vették útjukat. Mindenki, egy csapatot, az iskola legfiatalabb nebulóit kivéve, akik alig néhány napja érkeztek csak a Medúza-szigetre.

A kaland elkezdődik...

A gyerekek még nem fejezték be a vacsorát. A forró medúzalevessel teli tányérok még előttük gőzölögtek.

– Ti mit kerestek még itt? – érdeklődött Shark kapitány.

Mint mindig, most is Jim szólalt meg, az angol fiú Smog Townból, akit udvarias modora miatt a csapat szóvivőjének választottak.

– Shark mester, mi nem veszünk részt a Hullámversenyen. Nekünk is sietnünk kell lefeküdni?

– Szó sincs róla! – válaszolta Shark kapitány miközben elhagyta az ebédlőt. – Nektek irány a konyha, mosogassátok el szépen az edényeket!

Néhány perccel később a gyerekek már adogatták is egymásnak a medúzalevestől ragacsos tányérokat. Hullámka szappanozott, Jim törölgetett, a többiek pedig...

A kaland elkezdődik...

Na de hová tűnt Anton és a norvég ikerpár?

Balhorog és Jobbhorog egy halom mélytányérral lépett be a konyhába.

– Nézzétek, tízet raktunk egymásra! – kuncogtak.

– Kontárok! – jelentette ki Anton a hátuk mögött. –

Az én tornyom tizenöt mélytányérból áll!

Abban a pillanatban, amikor kimondta, megcsúszott a kiömlött levesen, majd Balhorog és Jobbhorog

Előszó

nyakába zuhant. Természetesen az összes tányér a levegőbe repült, és ezernyi apró darabkára tört a padlón!

– Mi történik a konyhámban? – üvöltötte a pokoli csörömpölésre betoppanó Sorrento kapitány.

A konyhafőnök, amikor meglátta, mi történt, őrjöngeni kezdett. – Ostoba puhatestű népség, megérdemeltek egy kiadós büntetést!

Az öt gyerek Sorrento kapitány vizslató tekintete alatt elkezdett felseperni, takarítani, padlót fényesíteni, de nem ám csak a konyhában, hanem még az ebédlőben és az éléskamrában is.

Késő éjszaka volt, mire végeztek!

A yellow scroll with a black outline, unrolled to show text. The text is written in a black, serif font.

1. fejezet
A Gyöngyibagoly
fedélzetén

Sorrento kapitány, amikor a kunyhóhoz ért, a merőkanállal elkezdte csapkodni a lábas alját.

DONG! DONG! DONG!

– Ébresztő, ébresztő, naplopók! – kiáltotta mosolyogva miközben kivillant sárgaréz foga.

A gyerekek betapasztották a fülüket a hatalmas zaj miatt.

– Segítség, ágyúkkal támadnak! – kiabálta Jobbhog, és talpra szökkent, hogy elmeneküljön.

1. fejezet

- Nyugi, nyugi, tesókám! – állította meg Balhorog.
– Ez csak a merőkanál, nem ágyúdörgés!

A konyhá résein keresztül hosszúkás fénycsíkok szűrődtek be. Már jó ideje elmúlt a hajnal, de az öt kalóztanonc hullafáradtnak érezte magát.

Anton a lepedő alá bújt.

- A csudába, még aluszkálni akarok egy kicsit...

Válaszul Sorrento kapitány a fejére koppintott a merőkanállal.

– Jujj! Ez fáj! – nyöszörgött a göndör hajú fiúcska.

Jim lustán felhúzta a nadrágját, miközben Hullámka hideg vízzel locsolgatta az arcát. Balhorog és Jobbhorog annyira kába volt, hogy tántorogva támogatta egymást. Anton szemei alatt mély, sötét karikák húzódtak, és a feje búbján egy kis pukli nőtt.

1. fejezet

– Ez történik azzal, aki bajt okoz, és túlságosan későn kerül ágyba – dörmögte Sorrento kapitány. – Most pedig irány kifelé, mert sűrű napotok lesz!

DONG! DONG! DONG!

– Igenis, uram! – kiáltották egyszerre a gyerekek.

Az öt kalóztanonc vigyázzba vágta magát a kunyhó előtt. A nagy sietségben elfelejtették felhúzni a csizmájukat, és a napsütötte forró homok már égette a talpukat. Szökdécselni kezdtek egyik lábukról a másikra.

– Megkerültetek? – üvöltötte Sorrento kapitány, aki nem akart hinni a szemének. – Valóban úgy van, ahogy mondják: rosszabbak vagytok, mint az eddig ideérkezett bármelyik matrózcsapat!

– Uram, a homok tűzforró! – szabadkozott Hulamka.

A Gyöngyibagoly fedélzetén

– Nos, akkor kapjátok fel a csizmátokat! Szerintem ez elég logikus, nem?

Miközben a gyerekek visszatértek a konyhába, Sorrento kapitány dalra fakadt, és teli torokból harsogta egyik kedvenc, híres szerelmes melódiáját. Úgy tűnt, legalább neki jó a kedve!

– Most aztán ne csináljunk több galibát – suttogta Jim a konyhóban. – Máskülönben örökre elzavarnak bennünket az iskolából!

1. fejezet

– Jaj, de álmos vagyok... – nyöszörögte Anton. – Ti csak menjetek, én visszafekszem egy kicsit.

Hullámka rábámult, és egyik szemöldöke kérdően felszaladt.

– Ha ma egy kicsit mindannyian ostobán viselkedünk, arról csakis te tehetsz! – emlékeztette.

– Ez nem teljesen igaz. Ők is tehetnek róla! – ellenkezett Anton, ujját Balhorogra és Jobbhorogra szegezve.

Az ikerpár zavartan sütötte le a szemét.

Jim nagyot sóhajtott, és igyekezett megnyugtatni a kedélyeket.

– FigyeljeteK ide, felejtsük el a tegnap estét – mondta határozott hangon. – Miért nem mutatjuk meg mindenkinek milyen fából faragtak bennünket?

A Gyöngyibagoly fedélzetén

A többi gyerek lelkesen bólogatott, és végre elkészültek. Amikor kiléptek a kunyhóból, úgy néztek ki, mint egy félelmetes kalózcsapat!

– *Mennyireee szeretteleek!* – zengte teli torokból Sorrento kapitány miközben sapkáját a kezében szorongatta. – Ó, nos, végre itt vagytok! Akkor indulás azonnal a hajónkhoz!

Micsoda? Micsoda?

Azt mondta hajó?

Tényleg, igazi hajó?

A gyerekek meglepetten körbepillantottak. Az iskola teljesen kihalt volt, mert a többi osztály már régen a nyílt tengeren gyakorolt a Hullámversenyre. Ám a közelben egyetlen hajó sem horgonyzott.

– Gyerünk, gyerünk! Mire vártok? – csattant fel mesterük, miközben előrelépetett. Sorrento

1. fejezet

kapitánynak hatalmas hordóhasa volt, ami két rövid pálcikalábon támaszkodott. Gyors, apró léptekkel haladt, mint valami túlméretezett hangya.

Anton annyira lihegett a nagy igyekezettől, hogy hamarosan már alig kapott levegőt.

– Phü, phü! – lihegte szinte kifulladásra.

– Kapaszkodj a trikómba – ajánlotta Jobbhorog. – És kapcsoljunk turbósebességre!

Egyetlen szempillantás alatt utolérték a többieket, akik már a vízben állva vártak rájuk. Sorrento kapitány megparancsolta Balhorognak, Jimnek és Hullámkának, hogy pakolják be a vitorlákat néhány csónakba.

– No de uram, hova kell vinnünk? – érdeklődött Jim.

– Mondtam már, hogy a hajónkhoz! Talán énekeljem el egy szép dalban?

A Gyöngyibagoly fedélzetén

– Nem, nem, megértettük! – sietett Hullámka a válasszal, mert nem kedvelte különösebben a teli torokból harsogó nótákat. – De azért kérdezhetek valamit?

– Ezer ördög és pokol, halljuk hát!

– Hát, nos... itt nincsenek is hajók. Vagy tévedek?

Sorrento kapitány elmosolyodott, és odamutatott egy rozoga háromárbocosra, ami

1. fejezet

a sziklás hegyoldal alatt horgonyzott, és amit eddig senki sem vett észre.

– Bemutatom nektek a dicsőséges Gyöngyibaglyot, Fügőágy kapitány saját hajóját! – jelentette be, miközben meghajolt. – Áthajózta a viharos tengereket, arannyal megrakott vitorlás hajókat fosztogatott, és ezernyi ellenséget győzött le!

A gyerekek megborzongtak.

Az a hajónak nevezett valami egy elhagyatott roncsnak tűnt!

– Miért vágtok ilyen savanyú képet? – aggodalmaszkodott Sorrento.

– Semmi baj – füllentett Jim, és rákacsintott kalózpajtásaira. – Ez... fantasztikus!

– Kitűnő hajó, mondhatnám! – tette hozzá Hul lámka.

A Gyöngyibagoly fedélzetén

– Ez minden kalóz álma, ugye, tesókám? – kérdezte Balhorog.

– Igazi csoda! – válaszolta Jobbhorog.

Sorrento kapitány elégedett pillantással mérte őket végig, majd tekintete végül Antonra esett, akin éppen kitörni készült egyik elmaradhatatlan akut panaszrohama. A Konyhamester gyanakvó pillantással nézett rá:

– Van valami gond, Anton úrfi?

A többi tanonc villámgyors mozdulattal az ifjú francia elé pattant, és hirtelen öt vagy hat kéz tapasztotta be egyszerre a száját.

– Készen állunk az indulásra, kapitány! – jelentette Jim.

– Huh, nagyszerű! Akkor nyomás!

Beszálltak a csónakokba, és evezni kezdtek. Amikor odaérték a Gyöngyibagolyhoz, észrevették a hajó

1. fejezet

orrára rögzített furcsa orrdísz, a hatalmas faszobrot, ami egy ragadozó madarat ábrázolt női fejjel.

Így már érthető volt, miért nevezték el ilyen furcsán a hajót!

Amint lábukat a fedélzetre tették, orrukat rettenetes penészszag és korhadó fa szaga csapta meg, de a gyerekek ennek ellenére roppant boldogok voltak. Végül is az első kalózhajót sosem felejt el az ember!

